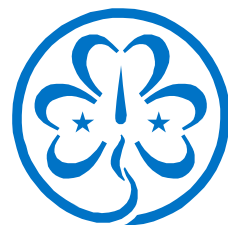

Jednička hlásí!

Časopis 1.oddílu Junáka v Hradci Králové

číslo: 9 květen 2010

ročník VIII.

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče, zdravím vás na začátku dalšího měsíce. Je za námi vydařená akce na hradě a také úspěšné závody Světlušek a vlčat. Škoda jen, že se tohoto závodu za náš oddíl zúčastnilo tak málo reprezentantů. Ale i přes to se naši závodníci v konkurenci neztratili, za což jim patří velké uznání k úspěšnému druhému místu. To jsou akce, které již proběhly, ale před námi je ještě spousta dalších báječných oddílových podniků. Doufejme, že budou v mnohem větším obsazení.

Co se událo v dubnu

23. 25.4. svatojiřská výprava na Valdštejn

Na letošní svatojiřskou výpravu jsme se vydali tématicky na hrad Valdštejn v Českém ráji. Ubytování přímo na hradě zajistila Zuzka. Ale pěkně popořádku. Sraz byl tradičně u pošty na hlavním nádraží ve třičtvrtě na čtyři. Sešlo se nás opět hodně, i když na této výpravě byly holky v převaze. Chvilinku před odjezdem vlaku nás doběhla až na peroně Terežka, která to dnes nějak nestíhala. Cesta vlakem pomalu ubíhala a tak asi po dvou hodinách jsme vystupovali na zastávce Turnov-město. Odtud jsme se již vydali po červené turistické značce směr Valdštejn. Cesta nejprve vedla po krásné asfaltce, která se pak změnila v prašnou cestu, která začala taky nepříjemně stoupat. Převýšení bylo opravdu značné. První větší zastávku, jsme si dali u dřevěných soch, které mají představovat magickou bránu do Českého ráje. Odpočinek jsme využili k hledání pokladu. Ten objevil svým ostřížím zrakem Vašek. Světluška napsala nález do sešitku a my jsme mohli pokračovat dále. A opět do kopce. Na jeho vrcholu je postavena rozhledna Hlavatice, která nás za tak náročný výstup odměnila krásnými výhledy do širokého okolí. Další cesta k Valdštejnu již byla skoro po rovině. Po

příchodu k hradu jsme museli chvíli čekat na Zuzku. Tyto chvíle jsme využili a šli se podívat na nedalekou Kalvárii. Cestou do kopce se Jirkovi podsmekly nohy spadnul. Což to by nebylo asi tak nejhorší jako to, že začal strašně brečet. Mysleli jsme, že někde spadnul a zlomit si snad úplně

všechno.. Naštěstí se jenom leknul a vše bylo v pořádku. Jediné co se mu stalo, že ztratil svůj turbánek. A tak na památku jeho křiku jsme se rozhodli mu udělit přezdívku Turbánek. Uvidíme jak se mu bude líbit. Po návratu k hradu nám přivítala Zuzka a Cíba. Pak nastal problém jak se dostat na hrad. Snažili jsme se dovolat pana kastelána, aby nám otevřel hrad. Přišel takový ne zrovna příjemný pán, ale hrad otevřel a my jsme mohli poznat hradní půdu, kde strávíme noc. Po zabydlení na půdě nás čekalo malé divadelní představení, které nás přeneslo do doby krále Cyrila Dobrotivého. Král Cyril Dobrotivý totiž sháněl statečné rytíře, kteří mu pomohou se zbavit nepříjemného hradního strašidla paní Geltrudy. Zatím se přihlásili první dva z rytířů, kteří o tento úkol chtěli pokusit. Jeden byl sobecký a druhý se prý nebál. Ale král nebyl ani s jedním spokojen a tak hledal další, kteří splní sedm rytířských cností. Po divadle nás paní Geltrúda provedla po hradě. Noční procházku jsme zakončili na hradbách v nejvzdálenější části hradu. Unavení z výkladu a prohlídky hradu jsme šli spát. Ráno již někteří nemohli dospát a tak, aby nerušili ostatní se pustili do přípravy snídaně. Tu měli připravovat původně Delfíni, ale nakonec se do příprav pustili Vašek, Jirka, Jahym. Takže parta těch nejmenších připravovala snídani pro ostatní. Snídani byla vynikající. Jenom Jahym nějak neměl hlad. Po snídani jsme se vyfotili s replikami zbraní a vydali se na cestu Českým rájem. Šli jsme po červené značce směr Hrubá Skála. V Arboretu, které je kousek od zámku jsme se pustili do plnění rytířských cností. První, která nás čekala bylo plavání. Úkolem rytířů bylo uběhnout, co nejdříve vzdálenost a při běhu hlasitě bzučet jako čmelák. Na první pohled jednoduchý úkol se nakonec ukázal jako docela obtížný. Nejlepšími rytíři se stali Světluška, Melmen, Plšík, Anežka, Terežka. Nejlepší dostali první obrázek do svého erbu. Rozplavání jsme pokračovali dále přes Hrubou Skálu po modré značce směrem k trati na Turnov. Kousek od Hruboskalského nádraží jsme si odpočinuli a dali si ke svačině jablko. A pak jsme po pěšině podél hlavní cesty došli až do Hnanice, kde nás čekalo překvapení. Na místním statku jsme měli domluvené ježdění na koních. Každý z nás si mohl vyzkoušet jak se na koni jede. Někomu to pouze jednou nestačilo a tak si jízdu ještě zopakoval. Ostatní se mohli podívat na malé hříbátko a zkusit nakrmit kozu. Po projíždce jsme se vydali na zpáteční cestu. Zvolili jsme cestu přes pole. Ale narazili jsme na potok, který se musel přebrodit. Několik odvážlivců, Katka, Zuzka, Sváča, Světluška, Kačer a Jahym. se odhodlalo k přebrodění. Ostatní se studené vody zalekli a šli raději po břehu potoka až k mostu. Prošli jsme Doubravice a pod zámek jsme na sebe počkali. Zuzčina skupinka dorazila za chvilinku. Využili jsme klidného místa a začali jsme vařit oběd. Nejprve Ještěrky a Delfíni a v druhém kole pokračovali Lišky s Jestřábi a vedoucí. Někdo si ukuchtil gulášovku, někdo zase hrachovku. Polévka v ešusu byla vynikající. Chvilinku jsme si odpočinuli a čekala nás další rytířská cnost. Tou byla jízda na koních. Sice jsme ji už měli za sebou, ale nyní jsme si ji zopakovali co by jezdci. Utvořili jsme trojice, které se k sobě

Někdo zase házel technikou podobnou házení disku apod. Musíme, ale říci, že se každý alespoň jednou střelil. A opět ti nejlepší z rytířů získali nálepku do erbu. To už na nás čekala další atrakce. Mohli jsme vyzkoušet slaňování a lezení na cvičnou skálu. Slaňování nebylo úplně z nejoblíbenějších. Zvláště u těch menších, ale lezení na skálu zvládli snad všichni. Celé odpoledne mělo snad jen jednu stinnou stránku a to byl nerudný pan kastelán, který nás pak nechtěl pustit ani na hrad. Nakonec se vše vyjasnilo a my všichni jsme si mohli pochutnávat na výborné čočce s vajíčkem. Už za šera jsme mohli shlédnout další divadelní představení Ještěrek o hrdinném králi Artušovi. A protože se už bylo trochu chladno odebrali jsme se na naši půdu, kde nás čekali různé hry. Soutěžili jsme třeba v páce. V této disciplíně byla nejlepší Ája. Pak jsme stavěli věž z kostek, posouvali figurky po šachovnici a spoustu dalších her. Vítěz vždy získal obrázek rytíře. Ten, kdo získal rytířů nejvíce splnil další rytířskou cnost - šachy. Unaveni po celodenním namáhavém programu jsme šli spát. Ráno nás probudil opět krásný den plný sluníčka. Nedělní snídaní tentokrát nepodcenil Jahym. Po zkušenosti ze včerejška, kdy měl brzy hlad se tentokrát pořádně najedl. Po snídani jsme si zabalili spacáky a vydali se podívat opět do okolí. Tentokrát jsme šli po modré značce ke Kopicovu statku. Na cestu nás vybavil druhý pan kastelán spoustou sušenek. Ty jsme si rozdali na louce u statku, abychom načerpali sílu na další rytířskou cnost, kterou byl souboj. Utvořili jsme dvojice. Úkolem každého bylo vyvést tlesknutím soupeře z rovnováhy. Některé z dvojic vypadali jako, by byli zakořeněné. Ne a ne ztratit rovnováhu. Po spoustě soubojů jsme znali vítěze a tím i držitele dalšího obrázku do erbu. V okolí statku je spousta zajímavých plastik, které jsou vysekané do skály. Většina z nich se vztahuje k historii našeho národa. A tak jsme mohli při procházení skalního labyrintu nalézt Praotce Čecha, Cyrila a Metoděje, Smetanu, Masaryka a další. Prošli jsme celý labyrint a přečetli jsme si i krátké úryvky, které byly uvedeny u některých plastik. Cestou zpět jsme splnili předposlední rytířskou cnost, kterou byl lov. Naším úkolem bylo se připlížit se co nejbliže k Siggimu, který pozoroval okolí. V prvním kole nebyl nikdo moc úspěšný, ale hned v dalším kole jsme si zvolili lepší taktiku a většina se dostala opravdu blízko. Nejlepší z lovců získali předposlední obrázek do erbu. Na hrad jsme dorazili chvíli po dvanácté. Sváča nám zatím uvařila těstoviny a tak se nejmladší mohli najít. Starší zatím uklízeli na půdě. Protože se čas utíkal nějak rychleji, než jsme počítali museli jsme rychle zabalit zbytek věcí a vydat se na vlak. Cesta k vlaku byla docela náročná. Hlavně pro nejmladší. Na zastávku jsme došli na čas. Vlak nám jel asi za pět minut. Po nastoupení jsme vybalili chleba, májku a ti co se nestihli naobědvat se konečně najedli. Postupně se přidávali ostatní. Asi všem cestou vyhádko a tak Katka, Melmen a Plšík nestačili mazat cleby s májkou. Na závěr Sváča rozdala zbylé sušenky a Siggí nakrájel jablka, které nesla Krysa. Po svačině byla vyhlášen poslední úkol. Každý musel napsat nějakou básničku nebo citát z plastik. Po rozdání posledních obrázků jsme znali naše rytíře. Vítězem víkendového klání se stala Světluška s Plšíkem. Jako cenu obdrželi soubor cestovních her. To se nám už pomalu blížilo Hradecké nádraží. Po vystoupení z vlaku na nás již čekali rodiče a tak jsme se všichni rozprchli do svých domovů. Podle známkování se víkendové akce se tato všem moc líbila.

2.5. Závody světlušek a včlat

Tradičního závodu se zúčastnila pouze hrstka našich včlat a světlušek. Konkrétně to byli Matěj, Stopař a Vanda. Naši hlídku jsme museli doplnit o další včlata z Nového Hradce. Po všech útrapách v Době ledové se naše hlídka umístila na krásném druhém místě. Blahopřejeme. Nesmíme ani zapomenout na další naše zastoupení tentokrát v servis týmu. A tak děkujeme i Melmenovi, Světlušce a Plšíkovi za pomoc s organizací závodů a pomoc na stanovištích.

Co se chystá

Květen

11., 18.5. schůzky na kole

V rámci těchto pravidelných schůzek se tentokrát uskuteční schůzky na kolech. Sraz bude vždy v 16 hodin u vchodu do ZŠ Úprkova. Návrat bude v 18 hodin opět k Úprkovce. Každý z účastníků těchto schůzek musí mít funkční kolo a cyklistickou přilbu.

22.5. Výprava za tajemnými sochami

Plánovaný put'ák odkládá a tak se společně vydáme za tajemstvími soch. Sraz všech účastníků je v sobotu 22.5. v 9 hodin u pošty na hl. nádraží. Návrat je v 17.55 hodin opět na hl. nádraží. S sebou si každý vezme Zápisník, psací potřeby, svačinu a pití na celý den, pláštěnku a další věci dle informací na schůzce. Na vlak budeme vybírat 100,-Kč.

25.5. Schůzka na lodích

Na tuto schůzku se vydáme na loď. Sraz bude v 16 hodin u hospody u Čechů a návrat je v 18.30 opět k hospodě. S sebou věci na přestrojování a vhodné boty do vody.

Červen

1.6. Schůzka s rodiči

Pravidelná schůzka s rodiči k táboru a dalším věcem týkajících se činnosti oddílu proběhne tradičně po schůzce v 17.30. v naší klubovně.

4. - 6.6. Výprava s loděmi na Seč

Jak již víte tak o tomto víkendu se uskuteční poslední velká akce našeho oddílu. Tentokrát se vydáme na Seč, kde se bude konat velká Námořní akademie. Prosíme všechny zájemce, kteří se ještě na tuto akci nepřihlásili, aby tak neprodleně učinili. A to nejpozději do 7.5. Potřebujeme zorganizovat dopravu a další věci. Cena této výpravy je stanovena na 300,- Kč. Více informací obdržíte v druhé polovině měsíce. Chtěli bychom požádat rodiče, kteří by nám pomohli se zajištěním dopravy, aby se hlásili u vedení oddílu, kde získají podrobnější informace.

Červenec

17. - 31.7. letní tábor Tábor ve starém Řecku

Prosíme o vracení přihlášek na tábor a také o platby tábora. Více informací k táboru na webu a na schůzce s rodiči.

...a na závěr?

prejeme vám krásný májový měsíc, a připomínáme nezapomínejte se přihlašovat na všechny uvedené akce, abychom mohli počítat s vaší účastí a nedopadlo to jako se závody

Siggí, Pepek, Sova, Zuzka, Sváča a Cyríl